

Николай Лилиев

Засмените твои простори...

Засмените твои простори
плашат заспали тъми,
надени пъстроцветни одежди,
към нови зори, кръгозори,
озарена от млади надежди,
нашият път устреми!

И нека усмивката твоя
буди в засеен плод
примирения светли и радост,
ръсни в тишината и зноя
на отрано покрусена младост
вярата в новия живот!

Развей над безбрежни долини
своите мощни крила
и запей тиха сладостна песен,
високо в просторите сини
аз отправям безгрижно унесен
първата златна стрела.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7747>]